

స్ఫూర్తి

- గరికకుర్తి రాజేంద్ర

లా భంలేదు మన ప్రయాణం వాయిదా వేసుకోక తప్పదు. అంటూ పెదవి విరిచాడు సుభాష్.

ఎందుకని అసహనంగా ప్రశ్నించింది భార్య. ఏం చేయమంటావు మరి? తప్పకుండా పతాకావిష్కరణలో పాల్గొని తీరాల్సిందేనని పట్టుబడుతున్నాడు మా ఆఫీసర్. అనుకోకుండా మూడు రోజులు కలిసొస్తున్నాయని తిరుపతి యాత్రకెళ్ళామని ప్లాన్ వేసుకుంటే వినిపించుకోడేం పెద్దమనిషి. అక్కడికీ అతనొక్కడే దేశభక్తుడైనట్లు! తన అశక్తతను వెలిబుచ్చింది రూనీ!

సుభాష్, రూనీ ఇద్దరూ ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు. రూనీ ఆఫీసర్ ఒక్కవస్తూ, సుభాష్ అధికారి ఒక్కవస్తూ వడంతో తిరుపతి ప్రయాణానికి ప్రేక్ వడింది. ఆ ఆఫీసర్ పై ఉన్న కోపాన్నంతా ప్రదర్శించి ఇలా తిట్టుకుంటున్నారు. కాని చాటుగా వీరి సంభాషణ వింటున్న సుభాష్ తండ్రి ప్రకాశం మాత్రం చాలా బాధపడ్డారు.

* * * * *

ఏదో అలికిడి అయితే సుభాష్ హఠాత్తుగా నిద్ర మంచి మేల్కొన్నాడు. ఉదయం ఆరు కావస్తోంది. తన తండ్రిగదిలోనుండి వినబడుతున్న అలికిడి విని గదివైపు వెళ్ళాడు.

ప్రకాశం త్రువ్వుపట్టిన ట్రంక్ ముందు విచారంగా కూర్చున్నాడు. అతడి కళ్ళలోనుంచి రెండు కన్నీటిబొట్లు రాలాయి.

నాన్నగారూ! మీ రెండుకు అంత విచారంగా వున్నారు. మీ కళ్ళవెంబడి కన్నీటిబొట్లంటే? ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించాడు.

చూడు బాబూ! జెండా ఎగరేయడం బరువైన జాతిని చూసి కళ్ళ వెంబడి కన్నీళ్ళొచ్చాయి. స్వాతంత్ర్యం ఆర్థం తెలియని ప్రజలను చూసి బాధపడుతున్నాను అన్నారు గాడ్ గదికంగా.

అయితే మీరు మా సంభాషణ....అంటూ ఆగిపోయాడు సుభాష్.

అవునంటూ, ఈ దేశంలో చాలామంది మీలాగే ఆలోచించేవారే ఎక్కువన్నారు. స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ వర్షదినాన్ని స్వంత పనులకు ఉపయోగించుకోవడానికీ వినియోగిస్తున్నారు అంటూ ఆవేశంగా మాట్లాడుతున్నారు ప్రకాశంగారూ!

'క్షమించండి నాన్నా! పారపాటయింది' నొచ్చుకుంటూ అన్నాడు సుభాష్.

'ఇది నీ ఒక్కడి పారపాటు కాదు బాబూ! చాలామందికి దేశభక్తి కొరవడింది. స్వార్థం పెరిగింది. దీన్ని చూడు! ఈ మువ్వవైల జండా మనకు స్వాతంత్ర్యం సిద్ధించిన ఆగస్టు 15న

మన ఇంటిముందే కాదు, పల్లె పల్లెన, పట్నాల్లో ప్రతి ఇంటిముందు ప్రతి భారతీయుడు గర్వంగా ఎగరేశాడు. దాని రెపరెపలు చూసి సంబరపడ్డాడు. జాతీయగీతం ఆలాపించి ఆనందించారు. స్వాతంత్ర్యం కోసం పోరాడి ప్రాణాలను సైతం త్యాగం చేసిన దేశభక్తులను స్మరించారు. అలాంటిది నేడు "జండా ఎగరవేయడం దండగిపోయింది, 'జనగణమన' గీతం భారమైపోయింది." దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు ప్రకాశం.

రెండు వందల సంవత్సరాల వరాయిపాలనలో మగ్గిన మనం, ఎంతో కష్టపడి, త్యాగాలు చేసి, ఈ జెండా ఎగురవేసే హక్కు సంపాదించుకున్నాం! ఆనాడు వరాయి పాలనలో త్రివర్ణ పతాకాన్ని ఎగరేయడం ఎంతో పెద్దతప్ప? అయినా లాఠి దెబ్బలకోర్చి జెండా ఎగరేయాలని ఎంతో ఆరాట పడేవారు ఆనాటి నాయకులు. మరి నేడు ప్రతి ఒక్కరికీ జెండా ఎగురేసే హక్కున్నా ఎందుకని

ఆ హక్కును వినియోగించుకోవడం లేదు? ఎవరు బాబూ, ఆనాటి స్వాతంత్ర్య పోరాట ఘనచరిత్రను ఈతరం వారికి భగవద్గీతలా వినిపిస్తారు? దేశభక్తి భావాన్ని ఈ ప్రజల గుండెల్లో వున్నాననిపిస్తారు? ఎవరు?...ఎవరు?...ఆవేశంగా అన్నారు ప్రకాశం.

"మీ ఉద్యోగం నాలోని అజ్ఞానం తొలగిపోయింది నాన్నా! స్వాతంత్ర్య సమరయోధుడి

కొడుకునై ఉండి నా కర్తవ్యం మరచినందుకు సిగ్గుపడుతున్నాను. నేను నా కర్తవ్య నిర్వహణతో పాటు తీరిక నమయాలో దేశభక్తి, స్వాతంత్ర్యం, పతాకావిష్కరణ అవశ్యకత గురించి ప్రజలను చైతన్యం చేయడానికి నావంతు కృషి సల్పుతాను. నాలాగే మరెందరో యువకులను కార్యోన్ముఖుల్ని చేస్తానని ధృఢంగా అంటున్న సుభాష్ మాటలని వింటున్న రూనీ తను కూడా భర్త ఆశయసాధనలో పాలువంచుకుంటానని శపథం చేయడంతో ప్రకాశం గారి కళ్ళలో ఆనందబాష్పాలు చెమర్చాయి.

నా కిష్టం సంతోషంగా వుంది. మీ దృఢ సంకల్పాన్ని చూస్తుంటే త్వరలోనే ఈ దేశ ప్రజల గుండెల్లో దేశభక్తి, జాతీయభావాలు చోటుచేసుకుంటాయనే నమ్మకం కలుగుతుంది. తృప్తిగా అన్నారు ప్రకాశంగారు. ఏబది సంవత్సరాల జాతీయపతాకాన్ని జాగ్రత్తగా మరిచి ట్రంక్ పెట్టిలో పెడుతూ!